

gelige kvalitetskriterier. Der forudsættes således, at resultatet af amtskommunens vurdering fremgår af en begrundet, skriftlig afgørelse.

Fordelen ved forhåndsgodkendelse og løbende generelt tilsyn med tilbudene er, at der opnås kendskab til, hvilke tilbud, der eksisterer og hvilke rammer, de arbejder indenfor. Inden kommuner og amtskommuner kan bruge pladser på stederne, er der foretaget en egnethedsvurdering af tilbudet.

Der skal være foretaget en samlet vurdering af bl.a. de organisatoriske og økonomiske forhold, de fysiske rammer og medarbejdergruppens personlige og faglige kvalifikationer sammenholdt med pris og målgruppe. Til opgaven med at godkende knytter sig samtidig et tilsyn med stedets udvikling og en støtte og vurdering af indholdet for at sikre det indhold, stedet har fået godkendelsen på.

Det forudsættes, at godkendelsen og tilsynet retter sig mod det private tilbuds generelle egnethed til den pågældende gruppe brugere, og fx ikke om der er lokalt behov for det pågældende tilbud. Amtskommunen kan således ikke på forhånd afvise at foretage en generel egnethedsvurdering, men det private tilbud skal dog kunne sandsynliggøre, at det vil blive anvendt af en anden amtskommune eller kommune. Det forudsættes ikke, at den stedlige amtskommune skal vurdere, om konkrete anbringelser er i overensstemmelse med en generel godkendelse, medmindre der sker anbringelse, der klart falder uden for den målgruppe, tilbudet er godkendt til at modtage. Det er ved godkendelse og tilsyn vigtigt at have for øje, at de private botilbud til voksne fortsat kan fungere som fleksible alternativer til offentlige tilbud, både hvad angår personalesammensætning og det socialpædagogiske indhold.

Det kan i særlige tilfælde være rimeligt at godkende et privat botilbud på foreløbig basis, ligesom en godkendelse kan bringes til ophør, når amtskommunen ikke længere finder, at forholdene i det private tilbud er forsvarlige. I sådanne situationer skal de anbringende myndigheder underrettes, således at de kan sørge for, at de anbragte brugere kan få andre relevante tilbud.

Det er ikke kun myndighederne, der kan få fordel af en forhåndsgodkendelse, idet nogle af tilbudene vil se og bruge forhåndsgodkendelsen som myndighedernes »blåstempling« af deres aktiviteter.

Med forslaget kan en anbringende kommune/amtskommune nøjes med at træffe aftale med det private tilbud om tilbudets individuelle indsats vedrørende den enkelte brugers ophold på stedet og om varigheden af opholdet samt med at føre tilsyn med forløbet

af anbringelsen. I de situationer, hvor der er flere kommuner/amtskommuner, der bruger samme sted, undgår man, at flere myndigheder skal føre tilsyn med stedets overordnede driftsmæssige forhold.

Det forudsættes med forslaget, at den stedlige amtskommune, der skal godkende og føre tilsyn med private tilbud efter serviceloven til voksne, har indsigt i og forståelse for de forskellige behandlingskoncepter og personalesammensætninger, der kan være tale om, også ved de mere specielle tilbud. Dette vil naturligvis også være et krav ved tilbud, som amtskommunen ikke selv anvender.

Socialministeriet vil følge udviklingen på området med henblik på at sikre en fortsat bredde i tilbudene.

Revision af reglerne om særlige personlige hjælpemidler

Efter servicelovens § 146 skal forslag om revision af bestemmelserne i § 97, stk. 3 og 4, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 1999-2000.

Ved servicelovens ikrafttræden fik amtskommunen bevillingskompetencen for svagsynsoptik og særlige informationsteknologiske hjælpemidler. Baggrunden for ændringen, der byggede på anbefalinger fra Udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser (Kompensationsudvalget), var, at der er tale om hjælpemiddelområder, der forudsætter en særlig ekspertise, som enten allerede findes eller mest hensigtsmæssigt kan opbygges i amtskommunalt regi. Kompensationsudvalget lagde endvidere vægt på, at der bør være sammenhæng mellem bevillingskompetence og økonomisk ansvar.

Efter de gældende regler antages det, at optikunderstøttende hjælpemidler og hjælpemidler, der understøtter særlige informationsteknologiske hjælpemidler som udgangspunkt bevilges af kommunen, medmindre de indgår som en integreret del af svagsynsoptikken eller det særlige informationsteknologiske hjælpemiddel.

Amtsrådsforeningen har i sin rapport »2. delrapport om hjælpemiddelområdets indplacering i det amtskommunale system« tilkendegivet, at der hersker stor usikkerhed og u hensigtsmæssighed ved bevilling af svagsynsoptik og særlige informationsteknologiske hjælpemidler i relation til hvilken myndighed, der skal bevilge de tilknyttede understøttende hjælpemidler.

Da ekspertisen vedrørende bevilling af de to typer hjælpemidler ligger i det amtskommunale system, findes det i overensstemmelse med Kompensationsudvalgets anbefalinger, at kompetencen på dette område overlades til amtskommunen.